

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Af BIBELSKE PRÆDIKENER (1816)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 271.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670058814816/facsimile.pdf> (tilgået 25. juni 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Bibelske Prædikener

i Hjertet Bekymring og ængstende Tvivl. Medens Fattige sukke, og Hungrige græde, da kan Verdens Børn sige til deres Sjæl: æd og drik og vær lystig, naar de kun have Overflod; men de Eiendiges Sukke ere Stene paa den Gudfrygtiges Hjerte, deres Taarer brænde ham.

Det er aabenbart, at Gudsfrygt med Retfærdighed og Kjærlighed og Sandhed synes borvegne, at de have skjult sig i de faa overblevne Guds Børns Inderste, og synes at skulle begraves med dem; Daarerne juble over det sønderbrudte Aag, over Sønderrivelsen af Herrens Reeb, naar de kun ei selv besviges, underkues og pines af deres Staldbrødre i Ugudelighed, thi altid er, som skrevet staaer, den Retfærdige en Vederstyggelighed for den Ugudelige, Verden maa hade Alt, hvad som ikke er af Verden; men hvo kan tælle de Bekymringer, som heraf opvoxe til at bestorme de Gudfrygtiges Sind? de forene sig med den dybe Følelse af vore egne mange Synder, Frygten for at udfalde af Guds Samfund og Gruelsen for den Trængsel og Angest, som maa evindeligt være over alle dem, som ei annamme Sandheds Kjærlighed, som hørtkastes fra Guds Ansigt ved Hans Herligheds Kraft.

O! I Elskelige! saamange som afskye at sidde paa Spotteres Sæde og vandre de Ugudeliges Vei, som frygte Gud og stride imod Synden, som støvne til Himmelen paa Livets trange Vei og elske Brødrene; o! I veed det, I føle det med mig, at vi have Trøst behov, have den haardt behov; kun derom spørge vi, hvor den er at finde? Vi hørde det, at hvad som er tilforn skrevet, er skrevet os til Lærdom, og adspørge vi nu Skrifterne, da høre vi, at det var til Bibelen, den Gudfrygtige hentyede, overalt hvor den kjendtes, saalænge den var til i Verden. Ja, de tale til os, de hensovne Fromme og vidne om Trøsten, den overflødige Trøst, som Bibelen gav dem i Sorrig og Nød, i Pine og Død; ja, Aanden vidner i vort Hjerte om den evige Trøst, som de fandt ved at annamme dens Ord og følge dens Lys. Brødre og Søstre i Herren! vi veed det, at Verden med sin Herlighed og Viisdom kan ikke trøste os i vor dybeste Nød og Bekymring; vi ere fødte ved Bibelens Side, den talde til os, der vi vare spæde, før vi endnu kunde adskille dens Ord, den lysde Guds Fred og Velsignelse over os i den hellige Daab, den vinker, den kalder os daglig, og vil vi kun oplade Øre, Øie og Hjerte for dens Herlighed og Guddomstale, da er den vores, vores med al sin Trøst, med al den Trøst, som er overflødig til den Skare af Folk og Tungemaal, som Ingen kan tælle. Ja, I Elskelige! der er Ingen